

Oğlan ve Küçük Kaplumbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Kaplumbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı, Leo adında bir ođlan kırmızı spor ayakkabılarını giydi ve yeşil kanvas sırt çantasını kaptı. Evinin yakınındaki sulak alanı keşfetmeyi çok severdi. Sarı tişörtü bir ayçiçeđi gibi parlıyordu, patikadan aşağı koşarken. Uzun sazlar etrafında hışırdıyor, yusufçuklar suyun üzerinde vızıldayarak uçuyordu. Leo küçük ve sıskaydı, hiç durmayan, dişleri aralıklı bir gülümsemesi vardı.

Leo sığ bir göletin yanına diz çöktü ve berrak suya baktı. Nilüfer yapraklarının arasında minicik bir şey kıpırdıyordu. Avucundan büyük olmayan küçük bir kaplumbağaydı! Parlak koyu yeşil kabuğunda soluk sarı lekeler vardı ve minik siyah boncuk gözleri ona bakıp kırpışıyordu. Kaplumbağanın buruşuk gri-yeşil derisi yumuşak görünüyordu. Leo'nun kalbi heyecanla çarpıyordu.

Leo küçük kaplumbağayı nazıkçe avuçladı ve ellerinde tuttu. "Benimle eve geliyorsun," diye fısıldadı. Kaplumbağanın küçük yüzgeçleri havada kürek çekiyordu. Leo onu minik bir havuzu olan bir kutuda tutmayı hayal etti. Ama kaplumbağa sakin ve utangaç görünüyordu, mutlu değildi. Leo kaşlarını çattı. Belki de bir kutu doğru yuva değildi.

Tam o sırada, iki siyah örgülü uzun boylu bir kız patikadan aşağı geldi. Bu, okuldan arkadaşı Mira'ydı. Turuncu tulum ve mor saç bağları giyyordu. "Elinde ne var?" diye sordu, ela gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Leo ona kaplumbağayı gösterdi. "Onu yanımda tutacağım," dedi. Mira başını salladı. "Kaplumbağaların özel yuvalara ihtiyacı var, Leo. Hadi Korucu Reed'e soralım."

Korucu Reed uzun ve inceydi, yeşil gözlerinin etrafında dostça kırışıklıklar vardı. Haki üniformalı bir gömlek ve geniş kenarlı bir şapka giyyordu. Boynundaki kayışta dürbün asılıydı. "Merhaba, Leo!" dedi sıcak bir sesle. Leo kaplumbağayı uzattı. "Bu küçüğü buldum," dedi. "Onu yanımda tutabilir miyim?" Korucu Reed nazikçe gülümsedi. "Kaplumbağaların neye ihtiyacı olduğunu konuşalım."

Korucu Reed, Leo ve Mira'yı sulak alanın kenarına götürdü. "Kaplumbağaların yüzmek ve içmek için temiz suya ihtiyacı var," dedi, pırıl pırıl göleti işaret ederek. "Dinlenmek için kütükler ve kumlu kıyılar gibi güvenli yerlere ihtiyaçları var." Onlara başka bir kaplumbağanın güneşlendiği güneşli bir kütüğü gösterdi. "Ve yiyecek ile saklanacak yerler için sağlıklı bitkilere ihtiyaçları var. Bu sulak alan onların yuvası."

Leo elindeki küçük kaplumbağaya baktı. Minik yüzgeçleri kıpırdıyordu. "Yani onu bir kutuda tutarsam, temiz suyu ya da bitkileri olmaz mı?" diye sordu. Korucu Reed başını salladı. "Hastalanabilir ya da üzülebilir. Yabani kaplumbağaların yeri doğadır." Mira ekledi: "Ve sulak alanlar sadece kaplumbağaları değil, her türlü yaban hayatını korur." Leo'nun yuvarlak yüzü düşünceli bir hal aldı.

Leo iç çekti. Kaplumbağayı gerçekten yanında tutmak istiyordu. Ama göletin nasıl parıldadığını ve kaplumbağanın elinde nasıl yüzdüğünü hatırladı. "Tamam," dedi yumuşak bir sesle. "Onu bırakacağım." Suyun kenarına diz çöktü ve ellerini açtı. Küçük kaplumbağa gölete kaydı ve yüzüp gitti. Leo onun nilüfer yapraklarının arasında gözden kayboluşunu izledi. "Hoşça kal, küçük dostum," diye fısıldadı.

Mira elini omzuna koydu. "Doğru olanı yaptın," dedi. "Ama yine de kaplumbağalara yardım edebiliriz." Leo'nun koyu kahverengi gözleri parladı. "Nasıl?" diye sordu. Mira gülümsedi. "İnsanlara kaplumbağaların korunmasını öğretmek için afişler ve panolar yapabiliriz." Korucu Reed ellerini çırpı. "Ne harika bir fikir! Doğa merkezinde bolca malzemem var."

Doğa merkezinde Leo ve Mira işe koyuldu. Mira kaplumbağaların ve sulak alanların canlı resimlerini yaptı. Leo büyük, kalın harflerle yazdı: "Temiz su! Güvenli yerler! Sağlıklı bitkiler!" Bir maket kaplumbağa ve mini bir sulak alanla bir pano hazırladılar. Leo'nun yeşil sırt çantasında keçeli kalemler, yapıştırıcı ve kâğıt vardı. Dişleri aralıklı gülümsemesi ne kadar gurur duyduğunu gösteriyordu.

Korucu Reed panoyu doğa merkezinin ana salonuna kurmalarına yardım etti. "Bu, ziyaretçilere sulak alanların yaban hayatını nasıl koruduğunu öğretecek," dedi. Leo "Sulak alanlarımızı temiz tutmaya yardım edin!" yazan bir tabela ekledi. Mira parlak yeşil kabuklu ve sarı lekeli bir kaplumbağa resmi yaptı. "Tıpkı bulduğumuz küçüğe benziyor," dedi. Leo mutlu bir şekilde başını salladı.

Kısa süre sonra insanlar panoyu görmeye geldi. Leo kaplumbağaların temiz suya ve güvenli yerlere nasıl ihtiyacı olduğunu anlattı. Onlara maket sulak alanı gösterdi. "Sulak alanları sağlıklı tutarsak, kaplumbağalar ve diğer yaban hayatı orada yaşayabilir," dedi. Sesi güçlü ve netti. Mira kaplumbağa bilgileri içeren küçük kartlar dağıttı. Herkes dinledi ve gülümsedi.

Küçük bir kız, "Yardım etmek için ne yapabiliriz?" diye sordu. Leo bir an düşündü. "Yerlere çöp atmayın," dedi. "Ve yabani kaplumbağaları eve götürmeyin. Onların yeri sulak alanlar." Korucu Reed ısıltıltı gülümsedi. "Aynen öyle, Leo." Mira kıza üzerinde kaplumbağa olan bir çıkartma verdi. Kız, ailesine anlatacağına söz verdi. Leo içinde sıcak bir mutluluk hissetti.

Ziyaretçiler gittikten sonra Leo ve Mira gölete geri döndü. Sessizce oturup suyu izlediler. Aniden Leo, nilüfer yapraklarının yakınında sarı lekeli minik yeşil bir kabuk gördü. "Bak!" diye fısıldadı. Küçük kaplumbağa mutlu bir şekilde yüzüyordu. "Güvende," dedi Mira. Leo'nun içi sevinçle doldu. Bir fark yarattığını biliyordu.

Korucu Reed onlara katıldı. "Siz ikiniz bugün harika bir iş yaptınız," dedi. "Başkalarına doğa korumayı öğrettiniz ve bu sulak alanı korumaya yardım ettiniz." Leo'ya "Genç Sulak Alan Koruyucusu" yazan küçük bir rozet verdi. Leo rozeti sarı tişörtüne taktı. "Teşekkür ederim," dedi. "Yabani hayvanların kendi yuvalarına ihtiyacı olduğunu öğrendim."

Güneş batmaya başlarken Leo ve Mira eve doğru yürüdü. Leo'nun kırmızı spor ayakkabıları çamur içindeydi ve yeşil sırt çantası sanat malzemeleriyle doluydu. Ama bunu dert etmedi. Küçük kaplumbağayı, sulak alandaki yuvasında güvende olduğunu düşündü. "Yardım ettiğimiz için mutluyum," dedi. Mira gülümsedi. "Ben de." Ve Leo, sağlıklı sulak alanların yaban hayatını koruduğunu biliyordu, her seferinde bir küçük kaplumbağayla.